

System Audio Aura 1 – Vigyázat! Csalok!

System Audio Aura 1

Vannak hazánkban kevésbé ismert, favorizált gyártók, köszönhetően annak, hogy a kilencvenes évek elején sok ezek közül nem érkezett meg a magyar piacra, mások meg igen. Megint csak autós sztereotípiával élve a korán kialakult magyar VW-imádaton már kezdünk túllenni, a piacot sok remek gyártó terméke színesíti, és ez így van (jól) a hifiben is. A dánok kötődése a zene reprodukciójához régre nyúlvissza, sokat adtak ők eddig is az audiofil világnak. Nem titkolt nemzeti specialitásuk elsősorban a hangszórók gyártása, de hangsugárzásban és az analóg világban is otthonosan mozognak.

A System Audiót (SA) 1984-ben alapította Ole Witthoft, a márka pedig töretlenül fejlődött, elsősorban a kisebb dobozokkal alapozva a hírnevét. Kis doboz, nagy hang, áll a cégtörténetben, amely tipikusan és tudatosan épít a skandináv formanyelvre: egyszerű, letisztult minőségű, s ezek nem csak a dizájnról, de a hangra is vonatkoznak.

Az Aura 1 az SA valaha készült legkisebb méretű hangsugárzója, 27,5 cm-es magassághoz mindössze 13,5 cm-es szélesség társul, súly ezt meghazudtolóan nagy, 4,5 kg. A 18 mm-es, rendkívül merev konstrukciójú doboz MDF-ből készül, talpa egy 25 mm vastag, vibrációcsillapított egység, aminek része az előre néző reflexnyílás. A hangsugárzó négy-négy gumipöckön áll, ami praktikus és jól használható hiszen az Aura tényleg könyvespolcra való kis dobozka. Én ennek ellenére állványon hallgattam meg, amit meghálált. A doboz tényleg merev, alaposan megkergetve sincs érezhető rezgés a dobozon, a csillapító talp pedig nem mese, az állványra nem került át semmilyen vibráció, ami pedig oda-vissza működik. Az SA saját maga készíti a hangszórókat is, méghozzá a gyorsabb a jobb elv mentén. A könnyűanyagokból építkező membránok ezért tényleg gyorsabb reagálásúak az átlagnál, már csak méretük okán is: jellemzően kis átmérőjű hangszórókból építkeznek. Az Aura 1-nél kifejezetten a basszusra gyúrtak a fejlesztők, ami elsőre megmosolyogtatónak tűnhet, tekintve hogy a csöppességben egy 4,5"-os membrán dolgozik egy 1"-os magassugárzó társaságában. A kis doboztest miatt grotesknek hat a „hatalmas”, bögölyszemként figyelő tweeter, a nála alig négyszer nagyobb mélyközép pedig kicsinek. A látszat néha csal, a kicsi bors pedig, mint tudjuk, erős. Az adatlapját átböngészve kiderül, hogy az érzékenysége csak 84 dB (ezzel ki is vívta nem csak a legújabb, hanem a legkevésbé érzékeny SA doboz címet), ennek megfelelően az ajánlott erősítő teljesítmény minimum 50 W! A csöves vasakat ki is zárnám, (na jó, talán egy VTL elboldogulna velük), a próba során a 70 W-os tranzistoros, solid state (IC-t nem alkalmazó) végfok gond nélkül elboldogult vele, bár a 90 dB-es monitorsugárzóhoz képest kb. 8%-al nagyobb hangerőállást kívánt meg (ugyanakkora hangnyomás eléréséhez). A fenti adatok és tapasztalat ellenére az SA nem támaszt teljesíthetetlen követelményeket az erősítés terén, állításuk szerint bármilyen átlagos, de jó minőségű erősítő meghajtja a hangsugárzóikat (ennek oka lehet a korrekten illesztett váltó, an

képes kompenzálni az Aura 1 érzéketlenségét).

A fentiek okán nagyon kíváncsi voltam az első SA „hangsugárzóra”. A látvány okozta előítélet bennem is dolgozott, lássuk, sikerült e lerombolnia ezt a gonosz aurát. Elsőként, a bejáratás fázisa alatt nem is figyeltem a hangra, de az már valamit jelentett, hogy a halkról a nagyobb hangerőre történő fokozatos áttérés során mindvégig koherens maradt, bántó képzetek nélkül! Egy Status Quo album került először terítékre, az „In the Army Now – The Collection”. Ez a rock'n'rollra építkező album pörgős, gyors, megdolgoztat elektronikát, hangsugárzót egyaránt. Nos, nem kellett csalódnom! A kis doboz besugározta a szobát, nagyon jó hangulatot teremtve a boogie-záshoz. Igaz lehet a gyártó állítása, mert a tolmácsolás méltó volt a Status Quo gyorsaságához, a kis membrán derekasan tette a dolgát, egyben kifejezem csodálatomat abbeli képessége iránt, amit a mély tartomány elővárázslása során tett! Ezt a tulajdonságát később is kamatoztatta, hiszen egy másik válogatást tettem fel, a nemrég elhunyt nagyszerű blues zenész, Gary Moore „Out in the Fields – The very best of” albumát. A „Still got the Blues” alapmű, nem csak a blues, hanem a tesztműsor alapműve.

Nagyon érzelmes Moore előadása, elvázott már pár nálam járt hangsugárzó, mert nagyon nehéz elcsípni azt a hangulatot, amikor valóban életre kel ez a nóta. Az SA Aura 1 e szempontból a jobbak között van, mert hangképe precíz, a hangszeres hangjai élethűek, ez pedig mindig alap, hogy összeálljon a zene! Össze is állt, a „Ready for Love” már egy gyorsabb, intenzívebb Moo szám, ahol ismét bebizonyosodott, hogy a semmiből csinál valódi mély hangokat a kis csöppesség, energiával teli, tiszta megszólalással, különös tekintettel az énekhang reprodukciójára. Azt gondolom, hogy a típus vásárlóközönsége a fiatalabb korosztályból kerül majd ki kedvükért egy kis elektronikus zenével is megkínáltam a dobozokat, egyben egy érdekes próbára is sort kerítettem. A Linn Records is kiadta Jean Michel Jare „Oxygene” című albumát, méghozzá hagyományos, 16 bites és magasabb felbontású, 24 bites kiadásban is. A magától, hogy összevessem a két felvételt, nem titkoltan némi gonoszkodással. Drágább rendszerek sajátja a különbség megmutatása, de Aura 1 nem feküdt ki tőle: természetesen a 24 bitre kevert felvétel volt a jobb, dúsabb, természetesebb hangzása miatt. Megdöbbenő volt a tér szélessége, de leginkább a hangok mélységbeli elhelyezkedése, a hangok leváltak, elszakadtak a dobozoktól. Gonoszkodom tovább hátha sikerül fogást találni, klasszikus zenék következnek, elsőként orgona, Olivier Latty Rahmanyinov „Morceaux de fantaisie Op. 3, Prélude” darabját tolmácsolja, egyenesen a párizsi Notre-Dame-ból. A 113 regiszteres, 5 manuális orgona jelenleg a világ egyik legjobb hangszere, lássuk, mennyire tudja a nyitányt a System Audio a szobába varázsolni! Ez nagyon könnyen és hamar kiderül, amint nyitna mélyebb regiszterek. Ilyenkor megremeg a hallgató gyomra, vibrálni kezd az egész test. Méretéhez képest abszolút értéken is nagyon rendben van, mert van tömege a zenének, megérkezik a bizsergés is (azért remegésről most nem beszélhetünk, mert membránfelületet csak membránfelülettel lehet pótolni), mintha Rodolfo húzná elő minden alkalommal feneketlen cilindere mélyéről... Muszorszkij következik, "Egy kiállítás képei". A nagyzenekarok gyakran komplex előadásai sokszor teljesíthetetlen kihívások elé állítják a

hangsugárzókat. Az Aura 1 vajon bízhat a gyors membránokban? A felbontás rendben van, a hangoknak súlya van, egyedül abba törik bele a bicskájá (nem is csoda), hogy komolyzenén kissé tömör, az egyben hömpölygő hangszerfolyamb kevés a kisméretű mélyközépe. Mégis hallgatható, hiszen Mozart "Requiem" Tu Mirum-jának katartikus kórus-csúcspontját hallottam már nagyobb nevű és drág dobozokkal rosszabbul szólni!

Kicsit visszakalandozunk most az elektronikus muzsikához, amiben van azért érdekes is. Laki Mera zenéje, a "The Proximity Effect" kiváló alany a teszteléshez. A kimagaslóan jól sikerült hangmérnöki munka az Aura 1 esetében is megmutatja,

hogy ezen a zenén különösen jól teljesít a kis dán: felbontása, mikrodinamikája példás, és bár kissé hűvös és tárgyilagos ezen a felvétele (The beginning of the Eden), de az alapkerektére mégis inkább semleges, olaszos melegséget semmiképpen se várjunk tőle, de azt sem mondanám rá, hogy steril. Keményebb rockra átnyergelve sem vall szégyent, sőt, nekem eddig leginkább ezen a műfajon tetszett a produkciója. A Metallica "Load" című lemezéről a King Nothing nóta kellően agresszív, nyers és brutális, a doboz mégis nagyon együ lélel a zenével, szóval nagy királyság amit művel! A végére hagytam két népszerű jazz albumot, az elmaradhatatlan "Jazz at the Pawnshop"-ot a Limehouse Blues-al. Nagyon jól összehangolták a doboz hangszerőit, a sok apró nesz, zöreij, majd a belőlük kibontakozó pezsdítő muzsikát hűen tolmácsolja az Aura 1, jó ritmikával, ütemérzéssel. Oscar Peterson "We get Requests" lemezéről a You look good

to Me felvétel csodálatos hangulatát is képes a szobába varázsolni, kontrollált böggővel, finom részletekkel.

Nem tudom elhinni, hogyan voltak képesek a mérnökök minderre, de tény, hogy sikerült. Pici doboz, nagy lélekkel. Ez az SA Aura 1! azonban mindenképpen hozzá kell tennem, hogy a teszt során komoly elektronikákkal és kábelezéssel lett megtámogatva ez a hangsugárzó, amely lehet nem életszerű abban az ársávban, ahová a terméket helyezték. Ennek ellenére mindenképpen ajánlom kipróbálásra, mert ebben a méretosztályban nem hiszem hogy ennél jobb doboz létezik...

Forgalmazó: **Audio Centrum**

